

Versió per a elles

El divendres ens ajuntàrem amb els amics de l'Anna, va ser divertit.

Era, però, la segona vegada que hi anàvem i he dit a la Marta que, a aquell paio tan bo (ella opina el mateix), avui, sí que em fa gràcia: me l'emportaré al llit. Tinc ganes de distreure'm de debò.

M'he fixat en un noi de cabells negres. No em recordo com es deia; és graciós i li tremolen les ninetes dels ulls quan em mira. Fa tota la pinta de saber perfectament com fer gaudir. Té un cul rodonet i aixecat que em fa somniar. Als texans, pel davant, se li marca embotida tota la part esquerra de la cremallera. Em venen ganes de fer-li unes pessigades, seria fàcil, com l'altre dia que vaig notar quan s'arrambava i em fregava dissimuladament molt a poc a poc pels malucs.

Sé que li agrado, no para de repassar-me amb la mirada. Amb la Marta m'ho estic passant pipa. No parem de riure'ns de les miradetes d'en Caramel o en Cremalleratorta. Al final no ens decidíem per un nom i l'hem acabat batejant així. Estem fent broma tota l'estona. Jo avui em conec, jo avui en voldré més.

La conversa ha girat de salat a picant. Sense necessitat de parlar gaire no hi ha cap dubte que acabàvem d'obrir-nos la gana. En Cremalleratorta té clar que jo vull jugar, amb miradetes lascives n'hi ha prou per a fer-se entendre.

Ha insinuat anar al cotxe. No és que sigui unes de les meves preferències, però la cosa promet i sembla manyós. Podria ser satisfactori igualment: els cotxes grans d'ara són diferents. Se m'acudeixen un munt de postures que encara no he provat.

Hem sortit al carrer. He gaudit de la primera ràfega d'aire glaçat que m'ha arribat a la cara. Ho necessitava, amb les galtes acolorides com les dec tindre. He gaudit encara més quan m'ha arraconat amb suavitat i m'ha fet el primer petó. Els seus llavis estaven bullint, això m'agrada. Les pessigolles m'han brollat al passar els dits des de l'esquena fins als pits, traçant una sinuosa carretera imaginària on jo frisava perquè arribés al final. He tremolat quasi imperceptiblement i ha sigut quan ha cridat el meu nom amb to desesperat.

Intentem reprendre el camí, ara junts agafats de la cintura. La mà li va caient molt a poc a poc per darrere fins al final. Ens parem a mossegar-nos els llavis. No sé com, estic repenjada a la porta d'un cotxe i ell m'agafa les dues natges, no toco terra i quan m'inspecciona el coll amb el nas és com si flotés. Respira amb la boca oberta i el seu alè m'humiteja l'escot.

A aquest ritme no arribarem mai, però ja m'està bé perdre'm d'aquesta manera.

E. C.